ચમ ીના.

કુંચાતના બહાર.

આઠમા ભાગ.

પ્રકટ કરનાર તથા વેચનાર
શા. એચ. એસ હરી એંડ કુંપનીના માલેક
લક્ષમણદાસ ગુપતા બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર્સ.
ફાકલેન્ડ-રોડ, મિનવાડી માણેક બિલ્ડીંગ
પોસ્ટ નં. ૪ મુંબાઇ.

સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પ્રેમચંદ નહાલચંદ
તથા ડાહ્યાભાઈ શંકરાભાઈ ગાંધીએ છાપ્યું.
ખાડીયામાં—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી. પ્રત ૩૦૦૦

સને ૧૯૧૨.

કીંમત ૦-૧-૦

ધાર્મીક ... ૪

સરવે ભાઇઓને ખબર ... છે કે નીચે લખેલી ચોપડીઓ અમારે ત્યાંથી ... મળશે.

૨-૮-૦ અનેક લેબા કીસ્સે ૨૪ જુદ્દાચાર.
૦-૪-૦ ચાર દુરવેશ
૫ ૮ ૦ દારાન અમાર ૯
૦ ૮ ૦ હાતમતાઇ ચીત્રવાળી
૦ ૪ ૦ કસાને અજાયબ
૦ ૫-૦ મનેકમહમદનો અ- કુગાજ
૦ ૪-૦ રોશનમાંબાં સોદાગર શાપસુ દદા
૦-૧ ૦ જંગનામા મહમદહનીફ
... ગંગાજર ...
૦-૫ ૦ હદીસતુલ મુસલેમીન
૦-૪ ... સીતાર
૦-૪-૦ ... શાગર્દી
૦-૪ ૦ જંગનામા હજરતઅલીકા
૦-૨-૦ ગુલજારે પજતન
૦-૪-૦ મજમુએ મદેહયાત
૦ ૪ ૦ અજગપી
૦ ૨-૦ મજમુએ નજમુકાના
૦ ૧-૬ શાહેજાદો શાહપરી
૦-૨ ૦ કી. હાજીમ ગનીકા
૦ ૧ ૬ સીકંદર જુલકરનેનકા
૦-૨-૦ જેતુન મોહમદ હનીફ
૦-૨ ૦ તમીમ અનસારી
૦ ૨ ૦ મદેનઆગે રસલ
૦ ૧ ૦ દાઇહલીમા ઔર હજરત બીબાલ
૦ ૧-૦ રીવાયતકાતમા સુગરા
૦-૨-૦ મહમદહનીફ અને સુફેદદેવ
૦ ૧ ૦ ઇરસાગોહરવ અરજુ ગુલાબ
૦-૧-૦ કીસ્સા શાહેઝદુમકા
૦-૧-૬ નુરનામાહજરત બીલાલ

... ગંજુલ અરશ
... ને અહમદી ઉર્દૂ
... પહેલી (ન- ...)
... ખુલાસા
૦-૧-૦ કી શાહેયમન
૦-૧ ૦ કુંજતુલ ઇસલામ
૦-૧ ૦ સખાવતનામા હજરતઅલી
૦-૧-૦ નાજની પઠાન
૦ ૧ ૦ મજમુએ લોગીનામા
૦-૦ ૯ વફાતનામા બીબી ફાતમાકા
૦ ૧-૦ મોજીઆ બીરાંમરયદઅલી
૦ ૧-૯ શાદીનામા ફાતમા સગડા
૦ ૧ ૦ મજમુએ મુનાજાત
૦ ૦ ૬ સકરાતનામા
૦ ૦ ૬ તમીમ જવાનકા કીસ્સા
૦-૧ ૦ કી ... ...
૦ ૧ ૬ કી સોદાગર બચા
૦-૧ ૦ કી લેલામજનુ બડા
૦ ૧ ૦ ,, ,, નાના
૦ ૧-૦ ચુદાબીબીઓકા કીસ્સા.
૦ ૧ ૦ કાલી વ ગોરી ... ભટીયારી
૦-૦-૬ મુસલમાની બારહમાસી
૦-૧ ૬ ગલ ... માતમ
૦-૨-૦ ગમેહુસેનેન યાને બહારે મહોરમ
૦ ૧-૦ જમજમાની ચોપડી.
૦-૩-૦ બીબીમરીયમકા કીસ્સા
૦-૮-૦ યુસુફ જુલેખા.
૦ ૨-૦ નાજનીન ... ઢંઆને લાયક દીર
૦-૨-૦ ઇંદરસભા ચ

ચમને-મદીના.

બઝમે—કવ્વાલી.

(નાઅત)

સુનાંહે કલ તેરે દરપર હજુમે આશ્કાં હોગા.
મોહંમદ મુસ્તફા સલ્લે આલા જીકે વહાં હોગા.
ચલી આતીહે જંનતસે નેદાએ આજ હુરોંકી,
મોનાવર લાલો ગંઉહરસે તેરા એવાંને મકાં હોગા.
પરાકુ ખોલે બેઠીહે ચમનમે આજ વો બુલબુલ.
નીશાંન કોઈ બતાદેનાં જહાંવો બે નીશાં હોગા.
એકાયક રોશની પાકર ચલે ઇસ સમતકુ આશક
ગુમાં જીસકુહો ચલ દેખો જહાંવો મેહરબાં હોગા.
ફ્સાકર ઇશ્કમે દીલકુ બહુત સખતી ઉઠાઈ હે.
હશરકે દીન ગુઆહીકુ ઝમીં,વ,આસમાં હોગા.
મચલતીહે મેરી હશરત અલેહદા દીલસે યું કેહેકર,
ચલો હમ દેખલેવેંગે જહાં વો આશનાં હોગા.

(શેયર.)

સાને પર તુમને અગર, તેગે જફા રખખી હે.
હમને ભી ગરદને તસ્લીમ ઝુકા રખખા હે.

(નાઅને શ[illegible] અશરફી)

સીનેમેં હે ઝખમી દી[illegible] દીવાનાં હમારા
મરકદ મેં હીલાએ ન કોઇ શાનાં હમારા
હમ શેફતાયે હુસ્ને જવાં[illegible] અરબી હે
આલમ યે જબાં ઝદ હે યે [illegible]ફસાનાં હમારા
મખમુર મ્યે ઇશ્ક રસુલે દોસરા મેં
બે વજા નહીં નાલાયે મસ્તાનાં હમારા
વાઅઝસે કહો આએ ન મેહફીલ મેં હમારી
હે તર્જે અજબ મશરબે રીંદાનાં હમારા
અબ લીજીયે ખબર અશરફી ખસ્તાકે યા શાહ
અબતર હે બહોત હાલે ફકીરાનાં હમારા

શેયર.

નાદાનથે શબાબ ને હોશીઆર કરદીઆ
ફીતને કુ ખ્વાબે નાજસે બેદાર કરદીઆ

(ગજલ નાઅતે શરીફ)

જો કાબામે યાદે ખોદા કીજે ગા
તો હાસલ દરે મુસ્તફા કીજે ગા
મોહંમદ મોહંમદ કીયા કીજે ગા
શબ, વ, રોજ, બોસા લીઆ કીજે ગા
બતાઓગા માહશરમે દીદારે ખાલેખ
અગર મદહે બેરોલ વરા કીજેગા.
દીલવજાં કુ જબ, નબી.વ,અલીમે
નીશારે શાહે કરબલા કીજેગા
મોહંમકી ઔર અહેલેબેત નબીકી
શબ વ રોઝ મદહે વં શનાં કીજેગા.
ફીદા હું જો મેં આરીઝ મુસ્તફા પર
ખોદાકો એનાંયત કુ કયા કીજેગા
નસુવરમે ઉસ રૂએ અનવરકે વહખી
શરાબે મોહબ્બત પીઆ કીજેગા

શેર

નાલાં હેં જીંદગીસે તો બેઝાર જીસે હમ
યે જાનતે તો દીલ ન લગાતે કીસીસે હમ

ખલ્કમે સબ જીસે માહે મદની કેહતે હેં
ઉસે હમ હજરતે મુસા અરની કેહેતે હે

(ગજલ તાહેર ફરોખ આબાદી)

ખ્વાબે રાહતસે જબ ઉઠા યાર જોબન હો ગયા
સુબહો સાદીકકા સીતારાહ રૂયે રોશન હો ગયા
મરગયે પરભી રહા મુજકુ તઆલ્લુક યારસે
જીસ્મે લાગીર ખાક હોકર ગરદે દામન હોગયા
તીરાહ બખતીકા ફસાનાં યાને જબ ઉસને કહા
હમ જબાં મેહફીલમે દુદે શમાં રોશન હોગયા.
ક્યું હો નાદમ ક્યું હયાસે સર ઉઠા સકતે નહી
ક્યા કીસકા ખુને નાહક બારે ગરદન હો ગયા
મરતે મરતે લેલીઆ ઇમાન તેગે યારને
હાથ ખાકરમે જીંનનોકા બરહેમન હો ગયા.
અહેદ પેરી આ ગયા હુશીઆર હો વાયે ગાફેલો
ખોલ કર આંખેતો દેખો રોજ રોશન હો ગયા
લો, લગાએ કીસલીએ તાહેરમે ફીકેં શાયેરસે
કદર દાને સુખનકા હાલ રોશન હો ગયા

શેયર.

કલેજા થાંમકર જબ દીલ દુખે ફરયાદ કરતે હેં
બુતાંને સંગદીલ ઉસ દમ ખોદાકુ યાદ કરતે હે

ગજલ અં રફી

હમસે મત પુછીયે કે કયા હે હમ
મઝહરે જાને કીબરયા હેં હમ
ગોકે જાહેરમે અયાં ગદા હે હમ
લેકીન બાતીનમે બાદશાહ હેં હમ
શકલે જુનની હે સબ હમારી હે
કીસ્સાં સુરતસે કબ જુદા હે હમ
અપની સુરત પે આપ આશક હેં
જીસતરાં હમ કહેં બજાહે હમ
સખુન આકરણ દલીલહે અપની
કહાં જાનાન સે કબ જુદા હે હમ
હમમેં કરતે હેં સેર બાગે જહાં
તેઝ, રૂ, ગુરતે સબા હેં હમ
કભી બેમાર ઔર કભી હેં તબીબ
ઔર કભી વાકયે બલા હે હમ
કભી જરરા હે ઔર કભી ખોરસેદ
ઔર કભી સુરતે શહા હે હમ
એ જો કેહતે હેં હમ નહી કેહને
અશરફી આપસે જુદા હેં હમ.

કતઆ

એહાં બોગદાદકે માહે મોબી તશરીફ લાતેહે
ગરીબોંકે મદદ ગારે મોઇન તશરીફ લાતે હે
તજમ્મુલ દેખો જુલવા પીર એબ્રાહીમ એકેંન્દીકા
જનાબે ગૌશકે મસંન્દ નસી તશરીફ લાતેહે

(કસીદા દર શાને પીર ઇબ્રાહીમ એફેન્ડી.)

બાદશાહે હરદો આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
જાંનશીને ગૌશ આજમ પીર એબ્રાહીમ હેં
કુતબલ કુતબ જહાંને માહબુબે રબ્બુલ આલેમીન
રાઝ સુબહાનીકે માહરમે પીર એબ્રાહીમ હેં
માદને જુદો સખા હે મનબએ ફેજે અતા
નુર જાતે રબ્બુલ અકરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
નુર ચસ્મે સૈયદે કૌનેન શાહે અવલીઆ
મનબા ફેજે મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
હે અલી દાદા તો દાદી ફાતેમાં બીન્ને નબી
સૈયદે વ સરદારે આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
શાહને જાને જીગર હે હજરતે હસનેનકે
રૂહ પાકે ગૌશ આઝમ પીર એબ્રાહીમ હેં
હો ગઈ કાપુર ઝુલમત બંબઈસે સરબસર
ઝેરતે માહ મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
હઝરતે આલી નસબ વાલા હસબ બસર મોકામ
સૈયદે સુલતાને આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
હે લકબે વાલા એફેંન્ડી ખાંનદાને કાદેરી
હામીએ દીને મોકરરમ પીર એબ્રાહીમ હેં
બુલબુલે ગુલજારે વેહદત દુરરે દુરજે કામેલાન
સમઆં બજમેં હરદો આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં
આપકી ઝાતે મોકદદસ ચસમએ અલતાફ હે
એ નદીગી ફખરે આલમ પીર એબ્રાહીમ હેં

(કતઆ)

પીર એબ્રાહીમકા નીકલા જલુસ
કીસ કદર હે બરતરો આલા જલુસ
એ તજગમુલ કેસી સોકન હે અયા
પીર ન નીકલેયા કભી એસા જલુસ

નાતે શરીફ બીસમીલ મેરઠી.

ઈસ્ક માહબુબે ખોદા જીસ દીલમે દાખલ હોગયા.
કાબા દારૈંન હર આઇનાં વો દીલ હો ગયા
કી. ખુદી શીદદાદને કયા કયા ખોદાસે અલ હજર
હવયે બાતલસે અપને ખુદહી બાતલ હો ગયા
ગોશયે દામનસે હે જીસકે નઝુલે શાને હક
દીલ મેરા ઈસ લયલા દૌરાંકા મહેમલ હો ગયા.
ઉશ ગલીમી પોશ ખુશ અંદાજકા હે જબસે ઈસ્ક
વીર્દે અપનાં રોઝ વ શબ સોરાહ મોઝમલ હો ગયા
આહહે જીસ દીનસે કાનોમેં સદાયે દીલ નવાઝ
ખેયરે ઉમ્મત સુનકે એતમીનાન કામીલ હો ગયા
હોગયા સદ્દે આલા શામ સુબહો સાદીકકા ઝહુર
જલવા ફરમાં જબ વો જેબે શમા મેહફીલ હો ગયા
સુરતે હારૂત મરમરકે જીએ બીસમીલ તો કયા
ચીંહમેં રેહનાં સઝાએ ચાહે બાબીલ હો ગયા,

શએર.

સુમકીન નહી કે દાગ હો ન દીલસે જુદા કભી
ઈન ફુલોંસે ન જાયગી બુએ વફા કભી.

ગજલ દાગ.

ઈલાહી કયા કરે જબ્ત મોહબ્બત હમતો મરતેહે
કે નાલે તીર બંન બંનકર કલેજેમે ઉતરતે હેં
જફા પર જાંન દેતેહેં સીતમ પર તેરે મરતે હે
યે નાંકામ મોહબ્બત સચતો યે હે કામ કરતે હે
તસલ્લી દીલદહે દીલજુઇ એક હીલા બહાનાં હે
મેરા દીલ દેખતે હેં વો જો દીલપર હાથ રખતે હે
ખોદા હે કોઈ પુછે હશરમે હમસે તેરે આગે
કે વો તુમ કીસપે મરતે થે કહેં હંમ ઈસપે મરતે હેં

કભી ઝુકતાહું સીસે પર કભી ગીરતાહું સાગરપર
મેરી એ હોશીઓંસે હોશ શાકીયોકે બીગડતે હે
કોઇ કેહદે કે તુમને દીલ લીઆ ફીર દેખયે કયા કયા
ઉચટતે હેં ઉખડતે હેં અકડતે હેં પલટતે હેં મકરતે હેં
અદા બેસાખ્તા ઉન ગૈસોંકી કુચ નેરાલી હે
બનાયેસે બીગડી હે સંવારેસે બીખડતી હે
ન પુછો દાગ હમસે ઇંતેજાર યાદકી સુરત
એ આંખે જાનતી હે ખુબ જો નકસે ગુજરતે હે

દીગર.

કોન હે હશ્રમે વો આંખે શરમાઈ હુઇ
હાય કેસી ઇસ ભરી મેહફીલ મે રૂશવાઈ હુઇ
ઠોકરે ખીલવાયગી યે ચાલ ઉઠલાઇ હુઇ
કયા જવાની ફીરતી હે જોબન પે ઇતરાઈ હુઇ
આયનાંમે હર હમનકો દેખકર કેહતે હે વો
આજ દેખા ચાહીએ કીસ કીસ કી આઇ હુઇ
ખુલ ગયા જોબન તો અસમતસે હયા ને કહા
એક અંગડાઈસે હમ દોનોંકી રૂશવાઇ હુઇ
કહે તો એ ગુલચેન અસીરાંને કફસકે વાસ્તે
તોડ લું દો ચાર કલાયાં મેંભી મુરજાઈ હુઈ
મેંતો રાઝે દીલ છુપાઉં પર છુપા રેહને ભી દે
જાનકે દુશમન યે ઝાલીમ આંખ લલચાઈ હુઇ
કેફ મસ્તીમે ભી રહેતાહે એ જોબનકા લેહાઝ
ઉનકુ અંગડાઇ ભી આતી હે તો શરમાઇ હુઈ
ગમઝા વ નાઝો અદા સબ હે હયાકાટે લગાઉ
હાયરે બચપન કે શોખી ભી હે શરમાઇ હુઈ
શેયર ગુલ દસ્તેમે મુજ અફસરદા દીલ કે કયા અમીર
હમને ગુલ ચીનમેં કુચ કલયાંહે મુરછાઈ હુઇ

ગજલ અમીર ચીનાઈ.

દુસરા કોન હે જહાં તુ હે
કોન જાને તુજે કહાં તુ હે
લાખ પરદોમેં તુહે બે પરદા
સો નીશાનો પે બે નીશાં તું હે
તુહે ખીલવતમે તુ હે જુલવત મે
કહીં પીંનહાં કહીં અયાં તુ હે
નહીં તેરે સેવા એહાં કોઇ
મેઝબાં તુ હે મેહમાંન તુ હે
ન મકાનમે ન લામકાન મે કુચ
જુલવા ફરમાં ઓહાં વહાં તુ હે
રંગ તેરા ચમન મે બુ તેરી
ખુબ દેખા તો બાગબાં તુ હે
માહરમે રાઝ તો બોહત હેં અમીર
જીસકુ કેહતે હેં રાઝ દાં તુ હે

શેયર

જીમે યે દીલમે ઇલાહી ખેઆલ આહમદકા
કે રોજ ખ્વાબમેં દેખું જમાલ આહમદકા

દીખાદે ઇલાહી દયારે મોહંમદ
દીલ વ જાંસે હું મેં નીશારે મોહંમદ
દેર રો અજલ કેસા જલદી હે તુજકુ
ઇન આંખોકુ હે ઇનતેજારે મોહંમદ
કહેગા કયામતમેં ખકલ્લાકે અકબર
રહે ખુલ્દમે ખ્વાસ્તગારે મોહંમદ
ખોદાસે શફાઅતકા સબબ આસીઓંકે
હો રોજે કયામત કરારે મોહંમદ
ફીદા ફુલસે રૂખપે હું મીસ્લે બુલબુલ

જો દેખુમે રંગે::ગઆરે મોહંમદ
સુ ફખર હે શાને આપકા અર્સસે ભી
બયાં કીસ્સે હો અફતેખારે મોહંમદ
પોંહચકર દરે પાક પર ઈલતેજા હે
મેરી જાંન હોં અતહર નેશારે મોહંમદ

દીગર

હે સુરે વસ્શમશ અગર રૂએ મોહંમદ
વલ્લયલ કા તફસીર હે ગેશુએ મોહંમદ
જબ બુએ મોહમદ કા નઝર આયે તજલ્લી
સમજાયે શબે કદરહે ગેશુએ મોહંમદ
કાસ વઝા ઉઠાએ હો એ હે બારદો આલમ
ઝાહેરમેં તો નાઝુકસે હે બાઝુએ મોહંમદ
થા બેશો બહા હુસ્નકે બાઝારમે યુશોફ
પર હોન સકા સંગ તરાઝુએ મોહંમદ
ગુલગસ્તા ગુલીસ્તાન મે પડા સલ્લે આલાતુમ
હર ફુલકી બુમે હે રચી બુએ મોહંમદ
કાબેકા તરફ મુંહો નમાઝોંમે હમારા
કાબેકા શબ વ રોઝ હે મું સુએ મોહંમદ
હર નખલે બયાં બાને અરબ મુજફુહે તોલાઇ
હું શેફતાએ કામત દીલ જુએ મોહંમદ
રીદવાંનકે લીએ લેચલુ સાંગાત શહીદી
ગર હાથ લગે ખારો ખસે કુએ મોહંમદ

શેયર.

શાને પર તુમને અગર તેગે જફા રખખીહે
હમનેભી ગરદન તસ્લીમ જુકા રખખી હે

કીસીસે મનકે બેઠેહે ઔર કીસીસે રૂઠ જાનાં થા
લડકપન મે તુમારી બાતકા કુચભી ઠીકાનાં થા
ઉને શાખોંમે બીજલી કોંદ કર હરબાર ગીરતી હે
ફરાહમ જીનપે દો તીનકોસે અપનાં આસ્તઆનાં થા
નીગાહે નાઝસે ઇસદીલકી સોઝશ ભી મીટાદીજે
તુમારે તીરે મીઝગાં કા કભી એ દીલ નીશાનાં થા
મચલતેથે હમેશાં હજરતે દીલ અચ્છી સુરતપર
હમારા કમ સીની મેંભી મીજાજ આશેકાનાં થાં
લગાએ દસ્તે નાઝુક પર જોવો મેંહદી ચલે આયે
ઉને મદ નઝર બારાંન હમારા ખુન બહાનાં થા.

શેઅર.

મીલ જાએ વો બુત મુજકુ જો હે મેરી નજરમેં
કીસ ચીઝકી અલ્લા કમી હે તેરે ઘરમે
મેં કયું એ કહું ઉનસે કે મુસ્તાકે અદમ હું
રખલેંગે અભી હાથસે તલવાર કમર મે

ગજલે દાગ

બઝમે દુશ મનસે અબ આએ હો મઝા લુટે હુએ
હોશમે આઓ કહીં જડતે હે દીલ ટુટે હુએ
દીલ ફરેબી લીલા રૂએોંકી નહી મીટતી કભી
એ સીતમગર ખાક હો કરભી તુ ગુલ બુટે હુએ
સચ હે એ ગીરનાં કીસીકી આગમે અચછા નહીં
દીલકુ રોતે હેં જીગરકે આબલે ફુટે હુએ
અપની સોઝશ કા શમઆને કરલીઆ અચછા ઈલાજ
રખલીએ હેં દીલમી પરવાનોં કે પર ટુટે હુએ.

ગજલ

એક નજર દેખ ભી લેતા તો તેરા કયા જાતાં
તેરે બીસમીલ કુ તડપને કા મઝા આ જાતા
દીલકે અરમાન હે દીલમે બહોત ખુબ હુઆ
અદમ આબાદકુ વર ન મેં અકેલા જાતા
બાદા એ વસ્લસે કયું આપને રખ્ખાહે માહરૂમ
ઇસમે ઇમાન ભી જાના તો હમારા જાતા
કયા બીગાડ જાતી અગર વસ્લકા વાયદા કરતે
એક ઝરા બાતમે એ રોજ કા જગડા જાતા
પાસ બેતાબકે આતેહે તો ફરમાતે હે
દેખલે કોઇ ન ઇસ રાહમે આના જાતા

દીગર.

દીલકા દીલ જખમી કીઆ પૈકાં કા પૈકા લે ચલા
હેર્દી માહફીલસે તેરી યે સીકદ્રે દરબાં લે ચલા
મુજકુ દાવા હે નમજનુકા ન મે ફરહાદ હું
એ જીનું કયું જાનીબે કોહ બયાંબાં લે ચલા
બાદ મરદન હુરો ગીલમાંકી મુજે ખાહી નહીં
નકરા કરકે દીલપે મેં નશવીરે જાનાં લેચલા
આરઝું પર આરઝું લાયા તુંમારી બઝમમે
જબ ચલા હશરત ઝદા અરમાન પે અરયાંન લેચલા
કુચ એ અગયાર મે કલ તક તો ચકરા યે ગની
અબ કહાં કુ એ ખેઆલ ઝુલફે પેચાં લેચલા

દીગર

જીનોંને ઝોર બાંધા હે અશ્કે માશુખ પુર ફનમે
ન છાંડા હમ ગીરે બાંમે ન કોઇ તાર દામનમે
તગૈયુર ડાલા આયતાંને રંગ ફએ રૌશનમે

બહોત પુલે હુએ ફીરતે થે એકતાઇ કે દામનમે
ઇલાહી ખેર હો સામાન નઝર આતે હેં માહુશરકે
છુપા યાહે મુજે કયા સોચકર કાતીલને દામનમે
ન ફીસલેગા કભી પાયે નઝર ઉસ ગુલકે ચેહેરેમે
બહારેં લાખ ટાંકે હુર જંનત અપને જોબનમે
દમ સહેરા નવરદી પાંઉ પડતે હે ઉલજતે હે
ગની કુચ એસા જગડા પડ ગયા હે ખારે દાંમનમે

નાઅતે શરીફ

મુજ જલદી મદીને મે બુલાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
મુજે કેદે અલમસે છુડાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
તેરે ઝુલફોકાં ખેયાલ જો આયા નયા સોદા મેરે સરપે સમાયા
લગે સીને પે લુટને કાલે મેરી કાલી કમલ્યાં વાલે
ઝરા તીરછી ચીતવન દીખલા મુજે ઇશ્કસે મસ્ત બનાંની
હોજાએ બહમ મતવાલે મેરી કાલી કમલ્યાં વાલે
મેરે તાઅરે દીલકુ ફંસાયા નાએ ઢંગકા દામ બનાયા
તેરે ગેસું મુંગરવાલે મેરે કાલી કમલ્યાં વાલે
ક્યું હીંદમેં લોટકે આએ તેઆભી મે ન રેહને પાયે
પડે બખતે કે મેરે લાલે મેરે કાંલી કમલ્યાં વાલે
તેરા અશરફી બે સામા હું ફીરતે ફીરતે પરેશા હુઆ
ઉસે ઇશ ગરદીસસે બચાલે મેરે કાલે કમલ્યાં વાલે

શેયર.

યા રબ કોઈ આફતથા મોહબ્બતકા પતંગા
વો આગ લગી હે કે બુજાઇ નહીં જાતી.

ઉમ્મતો સરવરે આલમકા યે રૂતબા દેખો
બખશીસે આલેકે અકબરકા તમાશા દેખો,

મરઝ આસયા કુ શફા દેતીહે કયા હુમ્મે નબી
નુશખા બેહતર નહી ઇસ્સે કોઇ ઇસલા દેખો
મુજકુ માજીને મોફ્રહા હે મોહબ્બત જીનકી
જીનકે આંખોં કે હે બેમાર મસીહા દેખો
આ મકતલમેં કહીં એ શાહ ખુબાંને જહાં
મે તુમે દેખુ મુજે તુમભી તડપતા દેખો
અબનો બતલાદો મુજે હજરને આલમ કોઇ તોર
જલ ગયા હે તપે ફુરકતમે કલેજા દેખો
હાલત નઝા મે આવો તો કહીં માત્રેં પર
ફુસ્તા તેએગ નગાફી કા તમાશા દેખો

અપને માહબુબકી ઉમ્મત મે કયા જો પેદા
હમપે અકરામે ખોદા કેસા હે વાલા દેખો

શેયર.

દીલદાર દીલફરેબ દીલ આઝાર દોસ્તાંન
લાખોંમે હમ કહેગે કે હાં હાં તુમહી તો હો.

ગજલ.

યુશોફસે સેવા ગરમ હે બાઝારે મોહંમદ
વાં ખલક થી એહાં હક હે ખરીદારે મોહંમદ
હર ઝરાહ મે હે જલવાગર અનવારે મોહંમદ
આચાર ખોદાઈ મે હે આશારે મોહંમદ
જાતીહે મેરી જાન ગમે દુરી મે નીકલી
યારબ મુજે દીખલા કભી દીદારે મોહંમદ
હે કતલકો ખંજર તો હે જાન બખશીમે ઇસા
ઓજાઝમે સો ખમ અબરૂએ મોહંમદ
હે શહેર મદીનાભી એસે જંન્નતે ફીરદોશ
કયા ખુલ્દમે લેજાયગે તલબગારે મોહંમદ
કયા ખાક લીઆ ખુલ્દમેં જાકર કોઇ પુછે
જાહેદ ને ભલા છોડકે દેવારે મોહંમદ

હુઈજો શફા ઈસ લએ જાંન બખ્શસે હોએ
ઈસારે તો અછછા નહો બેમારે મોહંમદ
કેહતે હે કયામત જીસે હમ ખ્વાબ ઉસે સમજે
ઠોકર હે વો એક ગરમી રફતારે મોહંમદ
વાકેફ હે ખોદા ઉસસે વો વાકેફ હે ખોદાસે
ખુલતા નહીં ઔર ગેરપે ઈસરારે મોહંમદ

કયા ખોફ મુજે પુરસીસે માહશર સે હે આલમ
મે જાનસે હું ખાદીમે સરકારે મોહંમદ

શેયર.

બસ જાંબલબ તો કરચુકા અબ ચાહતાહે કયા
અબભી તુજે કરાર જો દરદે જીગર નહીં.

કીસીકી યાદે ઝુલફો રૂખમે યે તરઝે ફેગાં કયું હો
દીલે બેતાબ યું શામો સહર અપનાં તપાં કયું હો
ચમનસે લાસ ભુલ ભુલ કી ન લેકર બાગબાં નીકલે
તો શાખે નખલે માતમ પરવો ગુલરૂ નુહા ખ્વાં કયું હો
જડે હે માંગમે તારે જબીં પર લુત્ફ અફશાં હે
મોકાબીલ મે હમારે માહવોશ કે કહેકશાં કયું હો
નહો પુલોંમે દીલ જખમીં કીસીકી ઈશવા ગરયું સે
તો ખુને નાબ આંખોસે મેરે હરદમ રવાં કયું હો
ખેયાલે દીલા શોગલ હેનાને જાનસે ખોયા
લગે આતશ નસીનેમે તો આહુમે ધુઆં કયું હો
ગની ઉનસે ગરજહે તુમકુ ગેરોંસે તઅલ્લુક કયા
ન જાએ કુએ જાનાં મે તો ખોફે પાસબાં કયું હો

શેયર.

તુજે શોકે સીતમગારી રહેગા જાનેજાં કબતક
ગુજારી ઉમર સારી હમને ઉલફલતમે મોસીબતસે

નહીં હે ગર તેરે દરપે જાને કે કાબીલ
એહ કીસમત હે કીસ કામ આને કે કાબીલ
ઉઠાએ ન કીસતરે રગબત સે આશક
તેરે નાઝ ભી હે ઉઠાને કે કાબીલ
બહુત ખુબસુરત હે લેકીન નહીં હે
કોઈ જુઝ તેરે દીલ લગાને કે કાબીલ
કયા ઇસ્કને હમકુ બદનામ સબમે
કહાં અબ રહે મું દીખાને કે કાબીલ
અગર બઝમમેં હો નસાકી નઝાકત
તો ફેર મેઅ નહી મું લગાને કે કાબીલ

શેઅર.

જીધર જાતેહો હરઘરસે યહી આવાજ આતી હે
મસીહા હોનો બેમારોંકુ દંમભર દેખતે જાઓ.

તુમારી આતશે ફુરકતમે જો યે યાર જલતે હે
પસે મરદનભી ઉનકી ખાકસે શોલે નીકલતે હેં
તુમે ગર હમસે નફરત હે તો હમ દુનીઆસે ચલતે હે
જો તુમ આંખે બદલ તેહો તો હમ બસ્તી બદલતે હે
અગર વો બાગમાં મીલતા તો ઇતનાં પુછતે ઉસ્સે
નેહાલે અરઝો કીનને દીનોકે બાદ ફલને હેં
ગીરામત ચશ્મ ગીયો ઇનકુ આગોશે મોહબ્બતસે
એ દુરેલે અશ્ક એ નાંદાં બડી મુસ્કીલસે પલતે હેં

શેઅર.

ન ફેરો ઉસ્સે મું આતશ જો કુચ્ય દરપેશ આજાએ
દીખાતા હું જો આંખો કુ મોકદ્દર દેખતે જાઓ.

ગજલ.

આ નબી અબતો દીખાદો રૂખે રોશન અપનાં
ચાક અબ સબને હે કરદીઆ દામન આપનાં
ઇશ્ક આહમદ જો હે દીલમે તો નહીં ગમ હમકુ
હો જાયગા મદીનાં કભી મશકન અપનાં
હાય કહું મુજકુ મદીનાં નહી જાને દેતા
હો ગયા ચર્ખ જફાકાર ભી દુશમન અપનાં
તાઅમર રૂહકા દીનરાત તકાઝા હે યેહી
હો મદીના કે દરખતોં પે નશીમન અપનાં

શયર.

માશુકોં તારહદારભી કયા યાદ કરેંગે
હમ નાઝ ઉઠાયેંગે વો બેદાર કરેંગે

ગજલ.

ગલેપર ફેરો ખંજરકુ ઝરા આહીસ્તા આહીસ્તા
હોશ કાતીલ રહે દમ નીકલે મેરા આહીસ્તા આહીસ્તા
તુમારે હાજરેમે અફસોસ હમપર આબની કેસી.
નીકલતી હે ગલેસે અબ સદા આહીસ્તા આહીસ્તા
જમીતો આંખો અપની ઇન બુતોંકે સાફ ચેહેરે પર
નઝર આયગા દીદારે ખોદા આહીસ્તા આહીસ્તા
ખીંચા આતાહે સાથ ઉસકે હમારા યે દીલ જખમી
નીકાલો બર પેહલુંસે ઝરા આહીસ્તા આહીસ્તા
ગુનાહોંમે અબશ હમ જીંદગી કુ સીરફ કરતે હે
ચલે આતે હેં એયામે કજા આહીસ્તા આહીસ્તા
સરવરે નીમજાંકા આકે દમ છાતીમે અટકાહે
ઉઠાઓ તુમ કદમ ચલતે હો કયા આહીસ્તા આહીસ્તા

શયર.

નઝાકત તાકની કાતીલ ગલા ફુક ફુક કે કટતા હે
બીગડતા હે ચલન ગરદન પે ખંજર કી રવાનીકા

યારકા પાસ નઝાકત દીલે નાશાદ રહે
નાલા રૂકતા હુઆ થમતી હુઇ ફરીયાદ રહે
દેખલી સેર હરમ હજરતે ઝાહેદ રૂખશત
આપકા કાબા મેરા બુતકદા આબાદ રહે

શએર.

ઠોકરે ખીલવાયગી એ ચાલ ઉઠલાઇ હુઇ
કયા જવાની ફીરતી હે જોબનપે ઈતરાઈ હુઇ

ઠુમરી દાદરા.

ભરદે રંગસે ગગરીયાં હમારીરે
સૈયાં રંગદે ચુંનરીયાં હમારીરે

શેયર.

તુમારી યાદમે હર વક્ત હમ તો રોતે હે
બજાયે પાનીકે મું આંસુસે ધોતે હેં

ન ચેન દીનકુ હે ઔર શબકુ ભી નસોતેહે
તુમારે ઇસ્કમે હમ જાન અપની ખોતે હેં

નીગાહ જબસે સનમ આપસે દો ચાર હુઇ
ઉસી ગડીસે મેરી રૂહ બેકરાર હુઇ

તુમારી નાવકે મીશગાંસે જાંન સીકાર હુઈ
તો એક બરછી હમારે જીગરકે પાર હુઇ

ઔઝમે ગુલકે મીલા ખાર તેરી ઉલફત મે
મહાલ હુઆ જીનાં તુમારી ફુરકતમે

તુમારે ગમમે ફસાંહુ અજબ વહેશત હે
જો દેખને હમે આતાહે ઉસકુ હેરત હે

ભરદે રંગસે ગગરીયાં હમારીરે
રંગદે રંગદે ચુનરીયાં હમારીરે

ગજલ દ.ગ.

અજબ અપનાં હાલ હોતા જો વીસાલે યાર હોતા
કભી જાન સદકે હોતી કભી દીલ નીશાર હોતા
કોઈ પ્રીતનાં તો કયાગત નસીર આશકાર હોતા
તેરે દીલપે કાશ ઝાલીમ મુજે અખ્તેયાર હોતા
જો તુમારી તરે તુમસે કોઇ જુઠા વાયદા કરતા
તુમી સુનસફીસે કેહદો તુમે એતબાર હોતા
એ મજાથા દીલલગીકા કે બરાબર આગ લગતી
ન તુજે કરાર હોતા ન મુજે કરાર હોતા
તેરે વાયદેપર સીતમગર અભી ઔર સબ્ર કરતે
અગર અપની જીંદગીકા હમે એતબાર હોતા
એવો દરદે દીલ નહીં હે કે હો ચારાસાઝ કોઇ
અગર એક બાર મીટતા તો હજાર બાર હોતા
ગમ ઇસ્કમે મજાથા જો ઇસે સમજકે ખાતે
એવો જહેર હે કે આખર મેઇ ખોશ ગુઆર હોતા
ગયે હોશ તેરે ઝાહેદ જોવો ચસ્મે ગરત દેખી
મુજે કયા અકી ન દેતી જો ન બાદા ખ્વાર હોતા
તુમે નાઝ હો ન કયુંકર લીઆહે દાગકા દીલ
એ રકમ ન હાથ લગતી ન એ અફતેખાર હોતા

શેયર

વો કબ ખાતરમે લાતાહે મેરે આઝુરદાહોનેકુ
એ સુન રખ્ખાહે ઝાલીમને ફંસાદીલ કમ નીકલતાહે

ગજલ અમીર

ફડકકર સુરગે બીસ મીલકી તરી આશક જો મરતેહેં
એ મકતલમે ઉસ્સે તેગકે સદકે ઉતરતે હે
લગાતેહેં જો સુરમાં આયનાંકું દોર ધરતે હે
સીતમ દેખો વો અપની ચીતવનો સે આપ ડરતેહેં
લીઆતો મેને બોસા ખંજરે કાતીલકા મકતલમે
અજલ શરમાગઈ સમજી કે મુજકુ પીયાર કરતે હે
તસલ્લી ખાક હો વાદોંશે ઇનકે ચીતવને ઝાલીમ
ઇશારેસે એ કેહતીંહે કે દેખો અબ મુકરતે હે
ચમનકી સેરભી છુટે તો ફીર જીનેસે કયા હાસલ
ગલા કાટે મેરા સૈયાદ પર નાહક કતરહે હે
ભરા હે હશરતોંસે દીલ કહાં દાગોંકી ગુંજાયશ
ચો સબ અરમાન હે જો દાગ બંન બંનકે ઉભરતે હેં
વો સરસે પાંઉતક તસવીરે બેસાખ્તા બંનકે
સંવરનેસે બીગડતે હે બીગડનેસે સંવરતે હે
તસવરમે ભી ઓસા હું તો ઉડજાતાહે રંગ ઉનકા
બલાયેં ખ્વાબ મે લીહું તો બાલ ઉનકે બીખડતે હે
અમીર ઇસ જાનકે દુશમનસે તુમકો ડર નહી લગતા
ધડલ્લેસે તુમ ઉસકે મુપ કેતેહો. કે મરતે હેં

ગજલ.

બનાઇ હકને કયા કલીયર અજબ પુરનુર બસ્તીહે
અલાઉદ્દીન સાબીરકે યે રેંહનેકી બસ્તી હે
દરે ચશ્મે બશીરનસે અગર દેખો મુસલમાનો
મઝારે પાકપર ઉનકે સદા રહમત બરસ્તી હે
પર બાંધે ખડી રહેતી હે હુરે શોકસે હરદમ
વો કાફર હો ગયા મુરતદ જો સમજે બુત પરસ્તી હે
ભલા કલીયરસે કયા નીસબત જહાંકે બાગો ગુલશનકો
જહાંપર ઉનકા મશકન હે વહાં હુરોંકી બસ્તી હે
તેરે મુસ્તાક આંખોંસે ચલે જાતે હે ચશરબ કો
સુન હે જબસે એ શોહરા વહાં ફીરદોશ સસ્તી હે

નાતે શરીફ.

બુલાયા અર્શપર હમમે બુલાનાં ઈસકુ કેતે હેં.
જતાયા ઈસ્ક માહબુબી જતાનાં ઈસકુ કેતે હેં
મીટેજો નકશે પાબન બનકે હમ ચાહે એહદમેહમે
મીટાનાં ઈસકુ કેતે હેં બનાના ઈસકુ કેતે હે
ઉઠાકર બુરકાયે નુરી દીખાકર જલવાયે નુરી
લુભાયા દોનો આલમકુ લુભાનાં ઈસકુ કેતે હે
હે માહરૂમ શમરૂ અફ્શ સઆદત હરકુ હાસલ હે
ગટાનાં ઈસકુ કેતેહે બડાનાં ઈસકુ કેતે હે
અયાંથા સાફ એ નુકતા નકામે રૂએ રંગીસે
હસાંના ઈસકુ કેતે હે ફુલાનાં ઈસકુ કેહતે હેં

(શેયર.)

માશુક તરાહાર ભી કયા યાદ કરેંગે
હમનાઝ ઉઠાએંગે વો એદાદ કરેંગે

ગઝલ જલાલ.

શબે વસ્લ વો અદાસે અગર આંખે ચાર કરતે
કભી જાંન સદકે ઉનપર કભી દીલ નીસાર કરતે
હેજાતે દાગ તુમભી લીગે જાંન બાસે હમભી
ન તુમ યે હીસાબ કરતે ન હમએ સુમાર કરતે
જો શબી ભી તુમારી ન શબે વસ્લ પાસ હોતી
કભી ઉસકે બોસે લેતે કભી તુમકુ પીઆર કરતે
કોઇ એસી રાત આની કે હમ ઉનકુ કરતે નાદમ
વો હમારે શીકવા કરકે હમે શરમોસાર કરતે
રહી ઝીસ્ત ભર તમન્ના યે જલાલ મુઝતર
કે તડપ દીખાકે અપની ઉને બેકરાર કરતે

ગઝલ.

દીખાદે જલવા ઉઠાદે પરદા અઝલસેમેં ઇજતરાબમે હું
ઇસી તમંન્નામે સર બસીજદા ઇલાહા તેરી જનાબમે હું
ફરીસ્તે પુછિંગે કયા લહેદમે પડામે ફીકર ખ્વાબમે હું
ઉધર વો અપને હીસાબમે હે ઇધરમે અપને હીસાબમે હું
ન રોજે મહશરકો ગુલ પડેગા કે નફસી નફસી હરએક કહેગા
પેગંબરોંકાભી સર જુકેગા મેપુર ખતાકે અતાબમેહું
ખુરાક લાએં નબીકે દરપર ફદાયે રસુલ અમીને સરવર
હુઝુર ચલીએ સવાર હોકર કે મેભી હાજર રકાબમે હું.

શેયર.

હુરહી હુરસે એકરાર હુઆ કરતે હે
કુછ ઇંસારે સરે દેવાર હુઆ કરતે હે

ગઝલ.

જબ અરબકે ચમનમે વો નુરે ખુદા અપનાં જુલવા દીખાને લગા
કુફર ગારત હુઆ બુત ગીરે હુટકર મું પાહડોંમે સેતાન છુપાને લગા
બદલ્યાં રહમતોકી ગરજને લગી નોબતે શાદમાની કી બજને લગી.
દીનકી ફોજે હરસુ તો સજને લગી પરચા ઇસલામકા જગમ ગાને લગા
ફીરતો બહેરે શરીયતમે મૌંજે ઉઠી ચારોં જાનબ નબુવૌતકી ફોજે બઢી
ખાશ અલ્લાસે બાતેં હોને લગી પાસ રૂહુલ આમીં આનેજાને લગા
ફસર ફસરાકે કંગુરે ગીરને લગે કુગને કલમાં તર તર કે પઢને લગે

આગ આતશ કદાકી બુઝાને લગે સુખે શહેરાંમે પાણી
બહાને લગા
ખુલ બુલ વગુલમે પેદા હુઈયે ખુશી બાગે આલમમે
ખીલને લગી હર કલી
મીટ ગઇ ઝુલમતે કુફરકી તીરગીનુરે હક હરતરફ
જગમગાને લગા

શએર.

તેરી આરીકે ખટ્ટે દાંત હો જાયેગે એ કાતીલ
એ જાંન હે સખ્ત જાનોંકી બડી મુશ્કીલસે નીકલેગી.

ગજલ તાહેર.

થકે જબ પાઉં વેહશતમે તલાસે કુએ દીલબરસે
અદમકા રાસ્તા ઘબરાકે પુછાયેતે રેહબરસે
તેરે કદમોંસે યે આયનાંરૂ જીન કુ તઆલ્લુકહે
વો ઝરરા કમ નહીં હે કોકબે બખતે સીકંદરસે
ચીરાગો જાં ઈસીકે સામને ખામોશ હોતા હે
ખોદા માહ કુજ રૂખે અફી ઝુલ્ફે મોઅંબરસે
દીલે હેરાનકુ શાકી દેખકર કયું દંગ હોતા હે
વો શીશા હે જો દો ટુકડે હુઆ હે એક પથ્થરસે
જબ અપને જુરમે ઇસીઆં ખેઆલ આતાહે યેતાહેર
લરઝ જાતા હે દીલ કયા કયા આઝામે હશરકે ડરસે

શયેર.

હાય જીસતરાં ગુજરતી હે હમીં જાનતે હે
કહાં હુ હુ તુજે યે નાઝ ઉઠાને વાલે

ગજલ, શમશ તબરેજ

એ યાર મન યે યાર મન યે યાર બે આઝાર મન
એ હીજર તુ દીલ સોઝ મન યે વસ્લતુ ગમખાર મન

એ દર ઝમીં મારા કમર દર નીમ શબ મારા શહર
એ દર ખતર મારા સપર એ અબ્રે ગઉહર બારેમન
એ જાને મન જાના ને મન સુલતાંને સુલતાને મન
દર યાએ બે પાયાને મન વાલા તરા ઝીંદારે મન
શેરે ખોદા દીગર બૌવદ શેર હોવા દીગર બૌવદ
શેરે ખોદા કમ દીદયે બંગર દરંને આશારે મન

ગઝલ.

વો તાડગયે અબતો ખેર છુપ નહી સકતી
કમબ ખત મોહબ્બતકી નઝર છુપ નહી સકતી

ગઝલ જાન સાહેબ શાદ.

કબરમે રખકે ગયે લાશે કે લાને વાલે
આંધિયાં દેકે ગયે તાબુત ઉઠાને વાલે
બરહમનકી પયે બુત કીજે કયું દીલ શકની
ઇંટકે વાસ્તે મશજીદ નહીં લાને વાલે
લાખો જોબનપે સીફતે અબ્રે બહારી ટપકે
દોલત જરકે નહી છીંટીઓંમે હમ આને વાલે
દેખકર લાસકુ મેરી યે કહા ગેરોં સે
ઉડ જાતે હેં મેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
એ બલાકી હે ધુંઆં દોહાર લગાઈ મીસી.
દીન દો પહેરમે વો અધેરા મચાને વાલે
વસ્લ મુમકીન જો નહીં ગરમ નઝારાહી સહી
સકને આંખોમે હે હમ યે જીકુ જલાને વાલે
કોન સમજે યે મેરી તરઝ કદીમી યે શાદ
ઈસ ઝમાનેમે નહી અગલે ઝમાને વાલે

શયેર.

શબાબ આતે નપાયા કે ઇશ્કને મારા
હમે બહારકે લાલે પડે ખેઝાં હેસી

ગઝલ.

દીલ યારકે પૈકાંસે બદલ જાયે તો અચ્છા
કમ બખ્ત ઈસી પેહલુસે નીકલ જાયે તો અચ્છા
આશકકુ બુલાતે હૈં કોઈ બઝમે અદુમે
લેને કુ અગર ઉસકે અજલ જાયે તો અચ્છા
કેહનાં વો શબે વસ્લે લીપટકર યે કીસીકા
જાનની તેરી હસરત હો નીકલ જાયે તો અચ્છા
ગુસ્સેકી નઝરસે ન મુઝે ઘુરકે કોસેં
નકશા મેરી સુરતકા બદલ જાયે તો અચ્છા
ફુરકતે હમે આતશે પુરકતને કીસીકી
ઘર ઈશ્ક મોહબત હે કાજલ જાયે તો અચ્છા
કેહનાં કીસી કમસીનકા વો ગભરાકે શબે વસ્લ
બમ, તોપ, શહરકી કહીં ચલ જાયે તો અચ્છા
દીવાનોકી બાતેં ન કરો હઝરતે નાચેહા
કેહતે હો જુનોકુકે સંભલ જાયે તો અચ્છા

શએર.

દર્દે મંદોકુ ઈશારાહી ફકત કાફી હે
આહકી ઠેસ લગી આબલા દીલકા ફુટા.

ગઝલ શફીક.

જોવો મસ્ત બાદા હસન ગલેકા હાર હોતા.
મુઝે બે પીએભી હાંસલ મઝાએ ખુમાર હોતા.
તેરે નાવકે નઝરો કી યે લગાવટેં હે કાતીલ
ન જીગરસે ઠેસ ઉઠતી ન મેં બેકરાર હોતા.
મે ઈસ બખત ન કહેતા કે બકીલ રહીસ્ત દીલરા
મેરા હાલે ઝાર સુંનકર જો વો બેકરાર હોતા.
જો ફરીસ્તે કેહકે રોતે કે બલા કહાંસે આઈ
મેરા નાલાયે શબે ગમ જો ફલકકે પાર હોતા.

તેરા રંગ ઔર ખીલતા તેરી ઝીનત ઔર બડતી
તેરે હારમે જો મેરા દીલે દાગદાર હોતા.
શબે વાયદા મુજેમે ઈનમે એ નીઆઝો નાઝ હોતી
કોઇ એકરાર કરતા કોઇ એકરાર હોતા.
હમે અપની જાંનદીકા નાસરોસાથા શબે ગમ
તેરે વાયદેકા સીતમગર કેએ અતબાર હોતા
જો હસીન ઠોકરોંસે મેરી ખાકે કબર ઉડાતી
તો શબાકે દોશ પરહી યે મેરા મઝાર હોતા
વો ગલેમે મેરે બાયે શબે વસ્લ ડાલતે
બડે લુતફ સે ગુઝરતી અગર એસા પ્યાર હોતા
શફીક અપના અપના કીસ્સા ઈને સબ સુના રહેહે
જો ઝબા ખોલતે હય ઈને નાગવાર હોતા

શયેર.

કુછ જવાની હે અભી કુછ હે લડકપન ઉનકા
દગા બાઝોકે કબઝે મે હે જોબન ઉનકા

દાદરા જલદ.

પીઆ બાંકી સુરતીયાં દીખાય જાયોનાં

એક નઝર લુતફે ઇધર કીજે .નેવાલે.
હમભી બેઠેહે તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
હમે રફતારસે સોતે કું જગાને વાલે
સુનાં હે આપહે મુરદોંકે જીલાને વાલે.

એક ઠોકરસે મુજકુ ઉઠાયે જાઓનાં--પીઆરી૦

જરા નીકાલ મુખસે ઉઠાયે સાહેબ
જમાલ પાકતો અપના દીખાયે સાહેબ

દીલે મુઝતરકુન હતમાં બતાઈએ સાહેબ
હમારે હાલ પે કુછ રહેમ ખાઈએ સાહેબ

લબે શીરીંસે કુછતો ફરમાયે જાઓનાં—પીઆ૦

ચલાકે તેગે નીગાહે હમકુ ન બરબાદ કરો.
તને નાઝુક પે નશા જખ્મ નોંહે એજાદ કરો.
મેરી કયાંહીં કુછ. આપહી ઇમદાદ કરો.
મેરે આબાદ કરો.

મારી ઝુલ્ફી નહીંઆ બતાએ જાઓનાં.—પીઆ૦

કભી પુછાભી તો હોતા કે યાર કેસે હો
એ કીસકી યાદ મેં ઝારો નીઝાર કેસે હો
યે બે વફાઈ મેં એસા વ કીનાર કેસે હો
ભલા બતાયે દીલકુ કરાર કેસે હો

કોઈ રસ્તા હમે બતલાયે જાઓનાં—પીઆ૦

જનાંબ આપસે અબદુલ ગનીકી મીંન્નત હે.
નીકાલો જો મેરે દીલસે ભરી હશરત હે
ન કોઈ શીકવા હે ઇસમે નકોઇ હુજ્જત હે
કહાલો માનો મેરા અગર મેરી ઇજ્જત હે

દીલ વસલસે શાદ બનાયે જાઓનાં.—પીઆ૦

તમામ.

૦-૧-૦ કીસ્સા મીરૂલઅલમકા
૦-૫-૦ અન્જામે સખાવત
બાદશાહે ખુદાદોસ્ત
૦-૨-૦ દીનાફતાનેમાતમ
૦-૧-૦ ફેલબટાવ રાની મોહીના
૦-૧-૦ શહાદતનામા મએ મો-
જેજાહિરની.

ગઝલો.

૦-૨-૦ અત્રે સખુન ઉરફે
મજમુએ કવ્વાલી
૦-૨-૦ નવનેહાલે ગુલશન
નવબહારે બુંબહ
ગુલજારે બુંબહ
બહારે કવ્વાલી
ગુલશને બુંબહ
કલીયર ઉરફે
મીર્ગાં
સ્તાને બુંબહ
ગુલીસ્તાને ક-
વાલી
૧ ૦ કમાલાતે ખ્વાજા ઉ-
રફે બહારે આજમેર
૦-૧-૬ ગુલદસ્તે કવ્વાલી
૦-૨-૦ નવબહારે મદીના ઉ
રફ ગુલશને કવ્વાલી
૧, ૨, ૩, ૪.
૦-૧-૦ પીરદોસકા ગજગ
ઉરફે ગોહરે કવ્વાલી
૦-૧-૬ ગુલચમને બોસ્તાં
૦-૧-૬ ગુલેનવબહાર ગુલેગુલ
જારનો બગીચો.
૦-૧-૦ ગુનચે બુલબુલ
૦-૧-૦ જલવએ ખ્વાજા. ૧
લા ભાગ
૦-૧-૦ નગમે બુલબુલ ૨ જા
ભાગ
૦-૧-૦ જલવએ મુસ્નેફા
ત્રીજા ભાગ
૦-૧-૦ નાઅતે મુસ્તફા ઉર્ફે
ગોહર સુખુન ૪ થા ભાગ.

૦-૧-૦ રફીકે બુલબુલ પાંચમા
ભાગ
૦-૧-૦ ગુલેખુશરંગ છઠ્ઠા ભાગ
૦-૧-૦ જલવએ યાર ૭. મા
૦-૨-૦ આશીકોંકા જાન ઉ-
રફે માશુકોંકી પેહેછાન
૦-૨-૦ આશીક માશુકકી
છેડછાડ.
૦-૧-૦ ગુલશને બેનજીર
૦-૧-૦ નીહાલે ગુલશન
૦-૧-૬ ચમને બેનજીર
૦-૧-૬ બહારે ગુલશન ઉર્ફે
નગાનએ કવ્વાલી
૦-૧-૦ દીલચમન

ઉરદુ નાટકો ભાષણ સાથે.

૦-૬-૦ અસિરે હિર્સ
૦-૬-૦ સયદ હવસ
૦-૮-૦ ખુને નાહક
૦-૬-૦ ભુલભુલઈયાં
૦-૬-૦ ખ્વાબે હસ્તી (છ-
પાય છે)
૦-૮-૦ જહરી સાંપ
૦-૬-૦ અમરત
૦-૬-૦ ઈનનેકામ
૦-૬-૦ ખાનદાન હામાન
અસલી.
૦-૬-૦ અલાઉદીન (છપાય છે)
૦-૬-૦ સફેદ ખુન
૦-૬-૦ દાગે હસરત
૦-૬-૦ આલીબાબા ઔર
ચાલીસ ચોર.

ગુજરાતી નાટકો.

૦-૬-૦ ભરથરી નાટક
૦-૫-૦ હરીચંદ્ર નાટક
૦-૮-૦ ગોપીચંદ નાટક
૦-૬-૦ ચાંપરાજ નાટક
૦-૪-૦ વનરાજ ચાવડો